aastat pärrast sedda, 180 aastat wanna, ärrasurri. Agga Jakob ellas sest aiast kui üks rikkas karjaste würst sure au sees, olli kindel omma wannemate usso sees, et Jummal üks ja ainus on, ja piddas ikka köik hallastust ja armo meles, mis Issand temmale teinud.

Üllekohhut tahhan jätta,
Pöggeneda patto eest,
Keddagi ei ilmas petta,
Ellada mo ommast tööst.
Parrem öigust ärra anda
Kui süüd wenna peale kanda.

---

11. Wennad müwad Josepi ärra.

Kussa kaddedust ja rido on, seal on üks seggane ja üsna pahha tö.
Jak. 3, 16.

Jakobil olli 12 poega ja üks tüttar. Köige armsamad temma melest ollid Raeli poiad, need kaks noremad, Josep ja Penjam, mis temma wanna ea sees ollid sündinud. Teised wennad kaetsesid neid sellepärrast, ja wihkasid issiärranis Josepit, et ta sedda köwerust, mis wannemad wennad teggid, wahhest issa ette wiis. Weel suremaks läks nende wihha, kui Josep neile omma tähtjaid unnenäggusid juttustas. Sest, ükskord olli temma unnes näinud, et nemmad wäljal siddumas ollid; temma wihk töusis ülles ja jäi püsti seisma, ja temma wendade wihhud tullid senna ümber ja kummardasid sedda. Teine kord kummardand jälle päike, ku ja üksteistkümmend taewa tähte temma ette. Mönni aeg pärrast unnenäggemisi satis Jakob tedda omma wendi watama, kes karjaga kaugel ollid. Nemmad näggid tedda emalt, ja piddasid nöu, omma wihhatud unnenäggijat ärratappa. Ruben, nende wannem wend, kelis neid ärra werd wallamast, ja andis nöu, tedda ühte auko wissata; kust temma meel olli tedda sallaja wäljaaidata ja kojjo omma issa jure sata. Se teggo sai tehtud; nemmad tömbasid temma kue seljast, ja wiskasid tedda ühhe kuiwa kaewanduse sisse. Selle peale istusid issi mahha